

לקרוב בני אדם למעשייהם
מצوها לאדם, שיספר בשבחן של צדיקים כל זמן
שמצוירים, כדי לקרוב שאר בני אדם למעשייהם.
(מאייר - יומה דף לה)

כדי שגם השומעים יעשו כן
אדם מגיד לבניו או לתלמידיו, כך אני עושה, וכך
היה אבי עושה, כך היה רבי עושה, כדי שהם יעשו
כך, דכתיב (ש"ב כב, כב), כי שמורת דרכי ה' ולא
רשעתך מלאה". (ספר חסידים - סימן תקכג)

מעוררים לעשות כמעשייהם הנחמדים
וכן תועליל הקרייה בסיפור מעשה החסידים
באגדות אשר באו שם, כי כל אלה מעוררים את
הscal להתייעץ ולעשות כמעשייהם הנחמדים.
(مسئילת שרים - פרק כא)

מתעורר רושם עבדות הצדיק
דע, שסיפורו מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול
מאוד, כי ע"י סיפורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב
הלב בהתעוררות גדול להש"ת, בחשך נמרץ מאד.
כי הרושמו שעשה אותו הצדיק, שמספרין ממנו,
ע"י עובdotו את הש"ת, זאת הרשים נטוורת, בעט
מספרין מהצדיק, והוא מעוררת להש"ת
בהתעוררות גדול.
(ליקוטי מוהר"ן - מהדור"ק סימן רמה)

כעוסק במעשה מרכבה
מצואה לשבח את הצדיקים, וספר בשבחם ושבחים
מעשיהם הטובים, וכתבו ממשם הרוי בעש"ט,
שהמדבר בשבח הצדיקים, השוב אליו עוסק
במעשה מרכבה. (פלא ייעץ - ערך דיבור)

אם לבו מתלהב סימן שהשם עמו
סימן טוב לאדם כשהוא שומע מספרים ממועלות
הצדיקים ועובדותם בקדושה לשם ית' באמות, אם
באותו הפעם לבו חושך ומתלהב מאוד
שיזכה גם הוא לעבדו ה' יתברך באמות, זה הוא סיכון
טוב שהשם עמו זהה דבר ה' וכו'.
(נעם אלימלך - פרשת שמות ד"ה ואמור משה)

כל הצדיקים ובכל עת מסוגל לכל דבר
אמר הרוח"ק מrozשין ז"ל: העולם אומרים, כי
כשմדברים במוץ"ק מהבעש"ט ז"ע, הוא ס galha
לפונסה, וכשմדברים מהרב"ר ר' זושא ומהר"ן הרב
ר' אלימלך ז"ע, מאהד מהם הוא ס galha ליראות
שםים, ומאהד מהם הוא ס galha לבניים'.
וסיים הרוחשינער, ואני אומר, כי לאו דוקא
מהצדיקים הנ"ל, ולא דוקא במוציא שבת קודש, ולא
דוקא להני מילוי התנ"ל. כי מכל הצדיקים, וכל זמן
שמדברים מהם, היא ס galha לכל דבר.
(בית ישראל - אות ז)

סעודת שלמה המלך
מקובל בשם הגה"ק השור שלום מבעלזא ז"ל.
מקובל סעודה בכל מוציא י"ט, כמו במוציא שב"ק.
שהוא נקרא 'סעודת שלמה המלך' ע"ה. וכן ה"י
נווהין אצל הגה"ק משינהו ז"ל.
(דברי ייחזקאל החדש - עמוד ב')

נ' א' נ' כ' ק'

מאכלי הלב חשובים כמובשר
מסוגיות הנמורה במסכת שבת (קי). אין הכרע.
שצורך לאכול בשר דוקא בסעודות מלחה מלאכה.
ובובוריהם במאכלי הלב, השוב כמובשר.
(אשל אברהם - מהדור"ת סימן ט)

להמשיך שמחה
ומחייב לעצבותם (תלילים קמ"ג). אמר [הרהור"]
יחז רעים אהובים בסעודות מרים, ובזה היה להם ש' בת מלוגמא, שזה ס galha לעצבות, וממשיכין
תקומה בעת הזאת, ותעללה אורוכה, כאמור הכתוב שמחה. 'שם זבולון בצתר', ר' של שמחה היה ל'ר'
(בראשית טט. א), האספו ואגדה לכט' וג'. והבעש"ט בצתרן מן השבת, פ' קידוי ה' ישרים מש machi ל'ב'.
(דברי מאיר החדש - עמוד קט)

בשבת לא מחממים מצד ציוו ה'
לענ"ד, דמהאי טעמא יידר על אכילת חמין תיכ'
במוש"ש, להראות, שמה שמנע עצמו בשבת
מאכילת חמין, לא היה מפני שלא לרצין החמין לא,
אלא שמנע רק מפני שנטטה עליו, אמן תיאנון
היה לו, דהרי מיד בכלות היום מנוחה, אוכל החמין.
ועכין שכטב הח'י אדם סוף הלכות פסתה,
שהగור"א היידר לאכול מצות מחקש בלבד י"ח ניסן,
להראות, שמה שמנע מלאכל עד עתה את החדש,
(שו"ת שי' יצחק - סוף סימן ר' ז)

עתה כבר יכול לבוא לבשראין
ורגילין להזכיר אליו הנביא, ופירש בספר
המניג הטעם, לפי שהוא עתיד לבשר הגולה,
ואיתא בעירובין (מג), מובטה להן לישראל, שאין
אליהו בא לא בערבי שבנות ולא בערבי ימים טובים,
וע"כ אנו מתפלליין, כיוון שעבר השבת ויכול לבוא
шибוא ויבשראין. (טור - או"ח סימן ר' ז)

אליהו כתוב זכויות שומר שבת
מהר"ש ר' רבינו שלום מנויישטאט ז"ל אמר, מה
שנהוגין לומר פסוק דאליהו, זומרות המיסדים על
שםו, במוץ"ש, הינו, משום דאיתא בתוס, דבמוש"ש
ישב אליהו ז'ל תחת עץ החומים, וכותב זכיות של
שומר שבת, ولكن מזכירין אותו אז לטובה.
(מהר"ל - מהגאים סוף הל' שבת / קיטשע"ע - ס' צו ס"ב)

تلמידו בתנא דבי אליהו
ותאמרו אחר הבדלה, ויתן לך וכו' ופרש תישלח.
ותלמידו בספר תנא דבי אליהו.
(דרבי ישרים - בצוואה מתלמידי הרוב"ש סעיף ז)

ס galha להצלחה בכל העניינים
קבלת בידינו מפי הצדיקים יסודי עולם נ"ע.
שטווב להזכיר את הבעש"ט הק' ז"ע בכל מוציא"ק,
ולספר משבחיו ותהלוכתו, זהה ס galha להצלחה בכל
השבוע, בכל העניינים, הן בגוף והן בנפש.
(בארות חיים - עמוד עג)

מעולם סعدו ונשכח והזר הביעש"ט ויסדו
הזה זרע ומפורסם לכל בא' הזרות בית
הצדיקם. כי זאת היזה כוונת הבעש"ט ז'ל,
להתאסף יחד שבטי ישראל בסעודות מרים, ובשלש
סעודות ומולה מלכא. ובסעודות ר'ח ובסויים מסכת
הזה, אלא נשכח הדבר, והזר הביעש"ט ויסדו.

כ' הנה, כאשר ראה יצחק אבינו והביט לדורות,
כ' יבוא ויגיע עת השכונות, אשר לא יהיה להם אז
לעדת בני ישראל טום דבר להטיב נפשם ולחזק את
לבם, פקד ואמר (בראשית כ. ז) הביאה לי ציד ועשה
לי מטעמים. התקין להם בזה, שיתאחדו ויתחברו ר' מפארמיישלאן ז"ע, מחבר'ש ר'ת חמין ב' מוציא'
יחז רעים אהובים בסעודות מרים, ובזה היה להם ש' בת מלוגמא, וממשיכין
תקומה בעת הזאת, ותעללה אורוכה, כאמור הכתוב שמחה ל'ר'
(בראשית טט. א), האספו ואגדה לכט' וג'. והבעש"ט בצתרן מן השבת, פ' קידוי ה' ישרים מש machi ל'ב'.
ז'ל ז"ע. היה מעורר התקין הזה בימי וולדות.

(עבודת יששכר - פרשת תולדות ד' ה' הביאה ל')
מלון בשמחה ובשירים כמו למלך

ומה שאומרים זמירות במוציא שבת, מנהג יפה
וכשר הוא. דומה לבני מדינה המלימים להזאת המלך,
בקולות וכינורות גובלים. כך ישראל מלון ליציאת
השבת המלכה, בשמחה ובשירים. כך נזרקה מפי ר' יוסף טוב עלם.

(סידור רשי' - מוצ"ש סי' תקלד /
מהוזו ויטרי' - עמוד קטז)
לומר בפה מאמר חז"ל זה
ושמעתי בשם צדיק מפורסם, שטוב לומר כן
בפה, בפירות, ובעת אכילת או שתיית חמין, או
יאמר: 'חמין במוציא שבת, מלוגמא'.
(אורחות חיים - סימן שאות ב)

סגולות מלחה מלכה והדלקת ד' נזות
אומרים בשם הבעש"ט ה'ק ז"ע, שמי שיטול ידי
לסעודה דמלחה מלכה, וידליך ד' נזות בכל מוציא'ק
למלחה מלכה, מובטה לו שדוד המע"ה בודאי נמצא
שם, ולא יסתלק מין העולם עד שיראה דוד המע"ה.
ובאם יצטרך לישועה נזוצה, הינו הוא אחד
מבני ביתו ד'ו חולה, או שלא הולך לו טוב ח'ו. ישמה
את עצמו בהמלחה מלכה ויאמר: 'ר'בוש"ע, הכות של
דוד המלך יג עלי שאושע בבקשת פלונית', מובטה
לו שהש"ת ייעזר לו, רק שיראה לקים בכל יכולתו
סעודת מלחה מלכה בכל שבוע, עכ'ל.
(קונטס אמרי אש - אות ב)

לחם משנה וק על השולחן
ואחר הבדלות מוציא שבת, יסדר ב' ככורות, ולא
ינקט בידים אלא אחת, ויאמר ד' היא סעודת
דזוד מלכא, ובזותה ניצול מוחיבוט הקבר וכו'.
ואח'כ יסב על שולחנו, ייקח החלם מן השנים הנ'ל,
והלחם יגיבנה בין שני ידים, ויברך המוציא'.
(פ' עץ חיים - שעיר ח' פ"י ופ' כד)

שמע ח' מרגלא בפי החסידים בשם הבעש"ט ז"ע, לאבד
שומני בסעודת מלחה מלכה. והטעם, דהרי תח'ה
ערוא היזה, לאכול שום צלי' וմבושלليل שב'ל
להרבות הזרע, וזה לעומת זה במוציא"ק, טוב לאבד
שם חי דממעט הזרע, כנדע, עיי'ש.
(מעשה יהיאל - בקונטס מילא דאסותא עמוד ס)

